

ningar, som Gud genom Kristus uppenbarat för världen; äfv. de heliga skrifter, som innehålla dessa sanningar. *Johannis U.*, se *Uppenbarelse-boken*. — 4) Framträdande i synlig måtto för människor. *Christi u. för apostlarna*. *En engels u. Hafva u-r*, hafva syner af gudomligheten, af englar eller andar. *Guds u. i Christo*, Guds uppträdande och verkande i menniskonatur.

**UPPENBARELSEBOKEN**, f. sing. def. Den af N. Testamentets heliga skrifter, som handlar om evangelisten Johannis syner och uppenbarelser.

**UPPENBARLIG**, a. 2. Se *Uppenbar*.

**UPPENBARLIGEN**, adv. eller

**UPPENBART**, adv. På ett uppenbart sätt, tydligt; så att det af hvar och en kan inses. *U. falsk uppgift*.

**UPPFARA**, v. n. 3. (böjes som *Fara*) 1) Fara upp i höjden. *Luftballongen u-för hastigt*. — Äfv. *Fara upp*. — 2) Fara eller segla till en högre eller nordligt belägen ort. *U. från hamnen till slottet*. *U. från Stockholm till Gefle*. — Öftare *Fara upp*. — 3) Häftigt resa sig upp, störta upp. *U. ur sömnen*. — Öftare *Fara upp*. — *Uppfarande*, n. 4.

**UPPFART**, c. 3. 1) Fart uppåt, uppfarande. *Ballongens, raketens u. Vid u-en till slottet*. — 2) Väg, på hvilken man far upp till ett ställe. *U-en till slottet är bred och långstuttande*. — 3) Slutande plan i stället för trappa.

**UPPFATTA**, v. a. 1. 1) I medvetandet upptaga hvad vi genom sinliga intryck förnummit. *U. hvad man hör, ser, läser*. *U. i minnet, fästa i minnet*. — 2) Göra sig viss föreställning om något; förstå, begripa. *Huru u-r du denna mening? Jag kan icke u.. hvad han dermed menar. Jag u-r det så, all...* — 3) (i estetisk mening) Tänka sig något under en viss konstform. *Skådespelaren har väl, illa u-t sin roll*. — *Uppfattande*, n. 4.

**UPPFATTNING**, f. 2. Den själens verksamhet, då den uppfattar något.

**UPPFATTNINGSFÖRMÅGA**, f. 1. eller

**UPPFATTNINGSGÄFVA**, f. 1. Förmågan att uppfatta.

**UPPFEJA**, v. a. 1. Genom fejning göra liksom ny. — Äfv. *Feja upp*. — *Uppfejande*, n. 4. o. *Uppfejning*, f. 2.

**UPPFILA**, v. a. 1. 1) Fila om, åter fördjupa genom filning. — 2) Utvidga genom filning. — Äfv. *Fila upp*. — *Uppfilande*, n. 4. o. *Uppfilning*, f. 2.

**UPPFINNA**, v. a. 3. (böjes som *Finna*) 1) Uttänka något nytt, något som förut ej varit kunnigt, och med framgång begagna det för något ändamål. *Jfr. Uptäckta, Anm. U. en konst, en maskin, ett medel, en utväg. Han har uppfunnit ett nytt sätt att bleka tyger*. — 2) Se *Uppdikta. Hvem har uppfunnit den historien?* — 3) (i estetisk mening) Genom begrundande och eftersinnande skapa något nytt. — Äfv. för alla bem. *Finna upp*. — *Uppfinnande*, n. 4.

**UPPFINNARE**, m. 3. En, som uppfinner eller uppfunnit något. *Krutets, boktryckerikonstens u.*

**UPPFINNING**, f. 2. 1) Uppfinnande. *Krutets u.* — 2) Hvad som blifvit uppfunnit. *En nyttig, förderlig u.* — 3) (i skön konst) Begrundandet och eftersinnandet, hvarigenom en skald eller konstnär skapar något nytt. — 4) Se *Uppfinningsgäfva. Denne skald saknar u.*

**UPPFINNINGSGÄFVA**, f. 1. Förmågan att uppfinna, att skapa nytt, i konst och vetenskap.

**UPPFINNINGSRIK**, a. 2. Som med lätthet uppfinner, skapar nytt.

**UPPFISKA**, v. a. 1. 1) Genom fiskredskap eller på annat sätt upptaga ur sjön. *U. en gädda på krok. U. perlor*. — 2) (fig. fam.) Uppsnapa. *U. en nyhet*. — Äfv. *Fiska upp*. — *Uppfiskande*, n. 4. o. *Uppfiskning*, f. 2.

**UPPFLYGA**, v. n. 3. (böjes som *Flyga*) 1) Med vingarnes tillhjälp höja sig upp i luften ifrån ett ställe. *U. från marken. Fågeln u-flög i trädet*. — Äfv. *Flyga upp*. — 2) (fig.) Springa upp. — Öftare *Flyga upp*. — *Uppflygande*, n. 4. o. *Uppflygning*, f. 2.

**UPPFLYGT**, f. 5. Flygande uppåt.

**UPPFLYTA**, v. n. 3. (böjes som *Flyta*) Komma upp till ytan af vatten eller annat flytande ämne. Säges endast om liflösa ting. — Äfv. *Flyta upp*. — *Uppflytande*, n. 4. o. *Uppflytning*, f. 2.

**UPPFLYTTA**, v. a. o. n. 1. Flytta högre upp, till högre belägen ort, längre upp i ordningen, till högre plats, tjänst, syssla, o. s. v. *U. möbler på vinden. U. någon ifrån sjön. U. en skolgosse i högre klass*. — Äfv. *Flytta upp*. — *Uppflyttande*, n. 4. o. *Uppflyttning*, f. 2.

**UPPFLÄKA**, v. a. 2. 1) Se *Flåka*. — 2) (fig. fam.) Flänga upp. *U. rocken*. — Äfv. *Flåka upp*. — *U-kt*, part. pass. *U. i bröstet*, öppen, bar i bröstet.

**UPPFLÄNGA**, v. a. 2. Kasta, slänga upp vidöppen. *U. kläderna, dörren*. — Äfv. *Flänga upp*. — *Uppflängande*, n. 4. o. *Uppflängning*, f. 2.

**UPPFLÄTA**, v. a. 1. Upplösa något flätadt. — Äfv. *Fläta upp*. — *Uppflätande*, n. 4. o. *Uppflätning*, f. 2.

**UPPFLÖDA**, v. n. 1. (om vatten) Flöda, stiga.

**UPPFODRA**, v. a. 1. Göra slut på något, som gifves till foder. *Allt höet är u-d*.

**UPPFORDRA**, v. a. 1. 1) Genom maskineri upphämta. *U. vatten, malm ur en grufva*. — 2) Uppmana. *U. någon till hörsamhet. Han blef u-d att kapitulera. U. en fästning, fordra, att den kapitulera*. — *Uppfordrande*, n. 4. o. *Uppfordring*, f. 2.

**UPPFORDRAN**, f. sing. indef. Uppmaning; (särskilt) uppmaning till en fästning o. s. v. att gifva sig.

**UPPFORDRINGS-MASKIN**, - - - - - sch' n, m. 3. Maskin, hvarigenom uppfordring (af vatten, malm o. s. v.) verkställes.

**UPPFORDRINGS-SCHAKT**, n. 3. o. 5. Grufschakt, der uppfordring af malm eller vatten verkställes.

**UPPFORDRINGSVERK**, n. 5. Vindspel för uppfordring.

**UPPFORSA**, v. n. 1. Forsande, svallande strömma upp. — Äfv. *Forsa upp*. — *Uppforsande*, n. 4.

**UPPFOSTRA**, v. a. 1. Bemöda sig att utveckla och fullkomna kropps- och själskrafter hos barn och ungdom. — Äfv. *Fostrå upp*. — *U-d*, part. pass. *Väl, illa u-d*. — *U-nde*, n. 4.

**UPPFOSTRAN**, f. sing. indef. och

**UPPFOSTRING**, f. 2. Bemödandet att utveckla och fullkomna kropps- och själskrafter hos barn och ungdom. — *Ss. U-sanstall, -shus, -sinnrättning, -ssätt*.

**UPPFOSTRINGSKONST**, f. sing. Konsten att väl uppfostra barn och ungdom.